

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumerează și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Adresa comitetului partidului național din Caransebeș,

prin care s'a prezentat și explicat votul cercului alesului seu deputat Ludovic de Mocsary.

Prea onorabile d-le deputat!

Prezum este cunoscut, camera reprezentanților țării a destituit de mandatul lor deja doi deputați dietali aleși în cercul nostru electoral din cauză, că dinși sub presiunea abnormelor noastre relații politice, necoștați s'au creșut a declara, că pe cât sustau aceste împregiurări, nu pot să participe la deliberațiunile dietei. Cercul, acum la a treia alegere ce avu loc în urmăre, cu voturi unanime te-a ales pe d-ta, prea stimabile patriot, de deputat al seu.

Când comitetul electoral al partidului național român din acest cerc vine respectuos a-ți aduce aceasta la cunoștință cu rugarea, ca să binevoiesci a primi acest semn de generală și sinceră încredere din partea cercului, el ține oportunitate într-una, a expune cu toată franchețea scopul și însemnătatea acțiunii sale politice, acțiune fără îndoială între împregiurări politice normale abia usitate, care acum și-a găsit încheierea prin alegerea d-tale. Comitetul se simte cu atât mai virtos îndemnat spre această expunere, deoarece ce a mai nouă acțiune politică a partidului național român — nu numai că n'a fost bine înțeleasă pretutindena, dar' ea în unele părți a fost luată drept un binevenit incident pentru ridicarea de injuste suspiciuni și atacuri, până și de urgență une-ori. Ba încă mai mult; chiar și guvernul țării și-a pregetat a trage la îndoială în Ungaria marelui principiu al libertății cuvântului, acest fundamental drept al cetățenilor, — poate doară numai pentru scopul de a încungura — față de această acțiune — un sistem de intimidare, de almintrelea rău nimerit. Prin unele cercuri adecă s'a voit a se găsi în această procedură a partidului nostru național o demonstrațiune în general incompatibilă cu postulatale constituționalismului și în special îndreptată contra rasei maghiare.

Adevărat în lucru este atăta, că acțiunea tîndea să fie o demonstrațiune; o demonstrațiune însă ce nici în general nu contrastează cu principiile constituționalismului, și nici măcar aparență unei dușmăni față de rasa maghiară nu are.

Ea, acea acțiune, nu este nici mai mult, nici mai puțin, decât o demonstrațiune în formă ostentativă, în contra politicii de stat de astăzi.

Această acțiune, provocată prin presiunea abnormelor relații politice de astăzi, este lucru firesc, că nici nu poate fi măsurată cu măsurătoarea normală a relațiilor politice sănătoase. Și dacă partidul nostru național, vedându-se — nu prin a ei vină, — adusă într-o pozițiune de nevoie, necesită s'a creșut, a merge în a sa demonstrațiune politică până la marginea permisibilității constituționale, ear' de altă parte condusă de curată intențiune de a nu însăprî prin această manifestațiune conflictul existent, ci de a deschide — dacă po-

sibil ar fi — calea unei complanări, n'a trecut cu un pas măcar peste acea margine.

Pătruns de convicțiune, că acele afunde și serioase contraste naționale, ce fac ca să tremure așa țicind toate fibrele vieții noastre politice, își au temeiul lor singur numai în politica de stat de astăzi, de o potrivă greșită în scopuri ca și în mijloace, el, partidul nostru național și patriotic, s'a creșut în drept și dator, în momentul când această politică de stat pe calea ei fatalistică a ajuns până la punctul de a exclude în faptă din legislațiunea țării un popor ce constituie a cincina parte a cetățenilor statului, — a marca în mod corespunzător acest foarte semnificativ și critic moment în dezvoltarea internă a statului nostru.

Această faptă a politicii de stat, care într-o țeară ce caută a-și găsi gloria sa, precum și viitorul seu în instituțiuni democratice, nu se poate țice decât stupefăcătoare pentru poporul nostru în lupta sa constituțională pentru interesele sale naționale vătămăte și amenințate, denotă o întorsătură politică foarte semnificativă și privită din punct mai înalt de vedere ea deodată ne înfățișează o însemnătate simptomatică ce neapărat trebuie să inspire îngrijiri pentru viața de stat.

O politică de stat a exclusivelor interese naționale particulare este nu numai absolut incompatibilă cu vitalele interese ale poporului român, ci ea exclude principialmente, precum aceasta din capul locului se prevedea și prin experiență s'a dovedit, o adevărat constituțională și liberă dezvoltare a statului.

O politică de stat, care în aceeași măsură, precum ea se apucă a-și realiza greșitul seu ideal de stat, prin necesitatea logică este constrînsă a înstrăina administrațiunea internă de propria sa chemare, a subordina postulatale unei drepte și corespunzătoare administrațiunii unor considerațiuni politice, care zac afară din sfera unei bune administrațiuni, o astfel de politică de stat compromite chiar în temeliile ei principale dezvoltarea sănătoasă a statului, ear' în consecințele sale ea trage după sine, precum am vădit, deși poate fără intențiune, dar' inevitabilmente o încordată dominațiune de partid, sistemul de corțesire și de corupțiune politică.

Dar' o politică de stat, care principialmente exclude în esența ei constituționalitatea nefalsificată, care în temeliile sale subșapă viața sănătoasă de stat, în urma urmelor, prin reflexul efectelor sale neapărat trebuie nu numai să vătămă chiar interesele particulare, susținut astfel prin arte, ci ea pune serios în risc până și supremul interes de stat, opera internei consolidări a patriei, și aceasta în cel mai neresponsabil și ușuratec mod.

Din aceste intuițiuni mănecând, partidul național, în vederea amintitei fapte pozitive, că adecă poporul român fu exclus din corpul reprezentativ al țării, nu putea decât să adoapte atitudinea ce în faptă a observat-o. În fața acelei greșite politice de stat, el, partidul nostru național necesitat a fost a lua o nouă pozițiune, conformă însăpritei si-

tuațiuni, și a se pune pe punctul de renitență pasivă, unic onest între asemenea împregiurări. El, acestui nou punct al pozițiunii sale avea să-și dea solemnă sancțiune a mulțimii alegătorilor prin un al doilea act de alegere, pentru a documenta în mod eclatant, că nu numai inteligența, precum aceasta adesea se crede, sau se afirmă cel puțin din partea adversarilor nostri, ci cu nimic mai puțin se însufleșesc pentru interesele sale naționale și marea masă a poporului, și intru cât preste tot îi mai este posibil, totdeauna gata e a lupta pentru ele pe cale constituțională. Dacă prin aceasta partidul național a corșpuns datorințelor sale naționale față cu poporul seu, el nu mai puțin a avut în vedere și datorințele către patrie. Ambii reprezentanți naționali ai nostri, conduși de acest sentiment al datoriei, creșut-au a face un act de patriotism, când prin declarațiunile lor adresate casei reprezentative — deși în tonul celei mai intime convicțiuni și cu bărbătească francheță, într-una însă cu toată obiectivitatea, cu tot respectul datorit casei reprezentanților țării și cu loialitatea ce convine spiritului de frățietate al poporului român față cu poporul maghiar — s'a nisuit a atrage atențiunea casei asupra întregii serioșități a situațiunii, asupra defectuosității și fragilității actualei politice de stat.

De acest sentiment patriotic condus partidul nostru național a decis, a încheia această a sa acțiune politică, îndreptată — în mod demonstrativ, precum am arătat — în contra politicii de stat de astăzi cu prezentul actului al treilea de alegere, alegând la această ocaziune de deputat al cercului un concetățean de naționalitate maghiară, pe care solidaritatea cu conaționali săi proprii nu-l împedecă a primi acest mandat.

Din aceasta se învederează — cum credem — din destul și însemnătatea acțiunii noastre.

Respins aproape cu totul de peterenul de luptă constituțională, partidul nostru național și-a luat refugiu la renitența pasivă, ca la un asil, pentru de a-și salva prin aceasta supremul avut național, onoarea națională. Căci un postulat al onoarei naționale a fost, de a-și ridica vocea cu toată solemnitatea în contra operei sistematice de nulificare politică a poporului român. Totuși chiar și în mijlocul acestei situațiuni de napaste, partidul național, păstrând viuă consciința acelei solidarități, care împreună pe ambele noastre popoare, a sciut a se ridica deasupra tuturor amărciunilor prezentului, pentru de a utiliza chiar și acest act de înclupată tutelă morală, spre prepararea unei înțelegeri.

Fie ca să cugetăm oricum asupra acestei acțiuni, fie ca să credem mare sau mică valoarea ei politică, nu adevăr rease fără toată îndoială: Acele două, la început memorate atacuri, nimeriră în le mai poate ridica cu ceva temei în contra acestei acțiuni. Această acțiune nu se enăi poate țice nici anticonstituțională, nici inamică rasei maghiare.

Dreptul de renitență pasivă în general este un drept atât de natural, de sine înțeles, încât el în principiu nici că poate fi tras la îndoială de cineva, care preste tot are măcar idee de astfel de lucruri. Dar' lăsând la o parte generalitățile teoretice, și având numai cazul concret în vedere, toți cei-ce în acțiunea partidului nostru național vreau a găsi un act anti-constituțional, se pun evident în contrast cu însasi legislațiunea noastră. Această legislațiune a prevădit astfel de casuri excepționale și nu numai că a restrîns sancțiunea legală asupra inevitabilelor consecuențe logice, precum destituțiune de mandat, incapacitate de a mai candida pe un timp, ci până și denegarea prezentării mandatului la casa reprezentanților a considerat-o de un act constituțional admisibil, însărcinând prin legea respectivă o specială comisiune cu examinarea temeiniciei motivelor denegațiunii și cu rostirea verdictului asupra acestor. Apoi — de cumva cineva n'ar voi să susțină absurdul, că în sine o eventuală diferență de vederi între deputatul renitent și comisiunea de incompatibilitate, relativ la temeinicia motivelor — învoalvă un moment de anti-constituționalitate, acela de bună seamă necondiționat va trebui să concadă, că acțiunea partidului nostru național, din punctul de vedere al legalității este absolut neatacabilă, corectă și constituțională. Și dacă fără temei este inculparea, că procedura noastră ar fi fost neconstituțională, apoi interpretațiunea, că opozițiunea noastră, absolut constituțională, în contra politicii de stat de astăzi s'ar prezenta ca o acțiune ostilă rasei maghiare, trebuie să o declarăm deadreptul neloidală. Căci nimic nu îndreptătește a confunda și substitui în mod arbitrar cele două absolut diferite ființe, poporul și politica de stat. În cursul evoluțiunii sale istorice un popor de multe-ori e necesitat a-și schimba politica de stat, conform schimbaturii împregiurări ale timpului, și — după mărturia istoriei — nu totdeauna aceia au fost patrioții cei mai buni, care mai apriș s'au opus probatului principiu antic: „Iustitia regnorum fundamentum“, și și mai puțin au fost inamicii ai patriei aceia, care altfel au cugetat în această privință. Dar' tocmai de n'am voi să considerăm aceasta folositoare doctrină a istoriei, ar fi să recugetăm, că intoleranța ortodoxiei politice, carea în toți cei de altă cugetare nu ved contrarii politice, ci dușmani din punctul de vedere al adevăratului constituționalism, de loc nu este admisibilă, chiar abstrăgând dela experiența, că a priori nimic nu compromite politica noastră de stat atât de greu ca aceea, când necesități sântem, a ne folosi întru apărarea ei de mijloace atât de nepermise. Nu-i vorba, scim noi — durere — prea bine, că răul acestei intoleranțe politice, care la noi a pătruns deja atât de afund, nu se poate desrădăcina prin câteva lămuriri binevoitoare, cu atât mai virtos însă ni se impune datorica, de a respinge cu toată resoluțiunea, și chiar cu indignațiune bănuela cea nedeamă ce se ridică asupra partidului nostru național, că ea în această opozițiune a ei

contra actualei politice de stat, ar fi condusă de oareși-care dușmăni față de rasa maghiară!

Cu voce înaltă cutezăm a anunța, că în țeara întregă nici un popor și nici un partid nu există, atât de intim, profund și sincer pătruns de sentimentul acelei solidarități, ce leagă chiar cu interesele sale existențiale, în mod, între toate împregiurările, nedesinabil pe poporul român și cel maghiar, ca tocmai poporul român și partidul seu național.

Adevărat, că noi aceasta solidaritate nu o cuprindem în acel înțeles ca să recunoaștem de patrionic obngament ai nostri, în luptă pentru existența noastră națională, a ne însufleți de o politică de stat, fînitoare la nulificare politică a poporului român.

Te vei fi convins prin aceste, domnule deputat, cât de fără cale și fără temei sunt atacurile ce din incidentul acestei acțiuni au fost ridicate în contra partidului nostru național. Dar' partidului nostru național nu numai că a proces constituțional, și că inspirată este de sentimente sincere frățesci pentru națiunea soră, ci ea astădată a profitat de ocaziunea pentru de a da, pe cât i-a stat în putință — o faptică probă despre sentimentul seu de față — prin aceea, că a ales de deputat al acestui cerc la aceasta a treia alegere, pe un cetățean de naționalitate maghiară.

Partidul nostru național adecă a proces în determinarea sa, de a încheia aceasta a sa acțiune prin acest act de alegere — din considerațiunea, că deoarece această acțiune nici nu avea și nici nu putea să aibă de fînță trunchierea parlamentului, ci scopul ei propriu a fost numai acela, de a semnala de tot limpede noua ei pozițiune față cu noua situațiune a politicii de stat, — înscenarea unei serii infinite de alegeri moarte, nu s'ar potrivă nici cu serioșitatea acestei acțiuni, și nici cu demnitarea casei reprezentanților țării.

Ear' încât pentru persoană, ochii nostri, o mărturisim pe față în țeara întregă, nu puteau fi îndreptați decât numai asupra unui om, asupra d-tale preestimabile patriot; căci — putem să o spunem, fără a voi să-ți atingem modestia, — că cele două supreme virtuți politice: iubirea de dreptate și curajul propriilor convicțiuni, în nici unul al doilea din țeară nu s'a dovedit într-un în măsură atât de mare, ca tocmai în domnia-ta.

Scim prea bine, că pozițiunea politică a d-tale alta este decât a partidului nostru național, și dacă noi totuși depunem în mâinile d-tale mandatul cercului nostru, noi prin aceasta atât de puțin părăsim a noastră proprii pozițiune, cât de puțin ne trece prin mîntă, a cere ca d-ta să părăsesci pe a d-tale. Motivul conducător pentru noi la această manifestațiune de încredere este: a-ți presta în parte tributul recunoștinței noastre. Pentru aceea te rugăm, să primesci în cel mai amical mod mandatul ce-ți oferim din acel sentiment. Noi, din a noastră parte lăsăm deplin probatului d-tale simț de

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Boer George Negreșitul.

„La ameați nu-i Drăgășaneanul treaz“, îmi șopti ușor bătătorul, pe când ne aședam în leagănul învechit al trăsuri, care avea să ne ducă din Drăgășani în dealul Sutescilor. Vizitii, stăpân al cărutei, beuse cam mult de ameați și abia mai nimerise să înhame gloabele-i de cai cu șoldurile eșite de un pumn. Întârziaseam cu plecarea două ceasuri, și în acest timp am fi ajuns prea bine apostolicesce în deal, dacă picioarele tovarășului meu de drum ar fi mai putut lovi cu siguranță pământul petros al șoselei, ce se întindea fără curbătură până la capul dealului. Eram cam nemulțumit; dar' cuvintele pline de voioșie ale Nestorului meu mă făcură ușor să uit pe Stan Totorete, om ajuns la preț în vremea culesului de vii.

În sfârșit dete Dumneșeu să vedem trăsura urmindu-se din loc. Bietele dobitoace abia își mai ridicau picioarele uscate și sângețate de cositură: credeam că o să se poticnească la fiecare pas. Și era o minune, că mai puteau trage trăsura sfărâtoare de oase cu roatele-i colțurate. Noi însă ne făcăm că nu ținem seamă de aceste neajunsuri, și în filosoficească liniște ne uităm să vedem ce drum mai aveam

de făcut, pe când Drăgășaneanul nostru se legăna pe capră în dreapta și în stînga, obosit de beutura aducătoare de somn. Din când în când, mai venindu-și în fire, lăsa să cadă biciul pe spinarea bieților cai, dacă i-se părea că au stătut: astfel ne uram, drumul.

În dreapta șoselei se înalță, cât poți vedea cu ochii spre munte și spre baltă, colinele acoperite cu vii, ale căror araci — pădure nesfîrșită de țepe — le da o culoare arginție; în stînga se întindea, strînsă între dealurile depărtate, monotona câmpie a Oltului, lipsită de podoaba ce purtase o jumătate a anului. Drumul era plin de care cu buți de vin — era pe vremea culesului de vii. Apăsate sub povară, osiile carelor ce abia se mișcau, scoteau un scărțit continuu, pe când cărăușul lenevos sta trântit sub acoperșul de ceră al carului, suflând ușor într'un fluier învechit. Din când în când întâlneau lăutari țigani, care ne îmbiau cu zor „să ne buce a cântec nou, numai de acum venit dela București“; dar' nepăsarea noastră îi făcea să nu se mai ostenească sunând din vioarele lor hodogorice ori sbănăind primitivele cobze, făcute din o jumătate de tiugă. Câte odată trecea în fuga câte un cîmpioier. La sunetul sgomotos al burdufului, strănepoții lui Ducul se opriau pe loc fermecați de puterea cântecului: nu înzadar se povestesc, că Orfeu îmlăndia fearele, care se adunau împregiurul lui ca să-l asculte cân-

tând. Dar' biciul Drăgășaneanului, puțin îngăduitor, micșora efectul și avusesse musica asupra căilor.

După o jumătate de oară de drum, Totorete opresce cărăuș, scoțând un lung strigăt scieresc, pentru-ca să steie caii, ca și-cum cine scie cât drum făcuserăm.

— Ce-i asta Totorete, îl întrebai eu, pe când apropia caii de un puț.

— Conac, domnule, îmi răspuse.

— Cum, conac? făcut-am o postă din Drăgășani până aici?

— Domnule, — răspuse — de 40 de ani, de când umblu pe drumul acesta, nu mi-s'a întemplat nici odată să nu conăcesc aici, de aș fi venit din Corabia ori din Drăgășani.

Înainte vreme mai puteam bă și eu un cincze de rachiu în hanul de preste drum; dar' de când a luat Dumneșeu pe boerul George pare-că a săcat isvorul rachiuului. N'ai grijă domnule, că nu mănem noi pe drum. Strigarea era foarte liniștitoare.

Ne deterăm jos ca să ne mai desmormim picioarele. În dreapta șoselei vedui casa amintită, acum numai ruine; se cunoscea că fusese de mult zidită. Zidurile golașe nu fuseseră nici odată tencuite pe dinafară; streșina lată de aproape o jumătate de stînjîn se mai ținea ici și colea, și pe zidurile foisorului ce se înalța preste intrarea pivniței mai erau în picioare câțiva pâlămari strunguiți. Casa —

un specimen de casele bătărănești de pe la începutul veacului, — arăta, că fusese a unui om cu oare-care dare de mână. Ferestrele ei mici erau lăsate aproape de grindă.

— Aceste sînt casele lui boer George Negreșitul, — țise bătărul meu tovarăș.

— Cine a fost acest boer Negreșit? întrebai eu curios.

— Un om ca toți oamenii, însă ceva mai ciudat ca ei. Acum vre-o 30 de ani casele aceste aveau altă înfățișare; pe atunci trăia și boer George, un negustoraș, care în virtua bun negoț cu hanul aședat la drumul mare și toamna strîngea vite pentru zalbama. Treburile îi mergeau binișor, avea însă o fire ciudată: el își închipuia că nu face nici un păcat. Și ce erau păcate la el? La el vorbele și faptele cele mai neînsemnate erau păcate, care duceau deadreptul în iad: așa socotia de păgân, păcătos pe ori-cine ar fi trecut prelungă o troiță fără să se închine; o vorbă, un blăstem, țise la necaz în față-i, îl scotiau afară din fire, însă darea dracului era păcatul cel mai mare. Aceste păcate de sigur că nu le-a făcut el, dar' mai pretindea dela ori-cine să nu le facă și nu toți oamenii îi cunosceau firea ori se puteau ține să nu facă aceste păcate; boer George ar fi postit mai bine 10 țile decât să audă așa cuvinte. Ori de câte-ori audia pe vre-un om săvîrșind așa păcate, era acolo îmbiindu-l să facă

câteva părechi de mătani pentru ispășire. Aceasta îngrijire de păcatele altora nu era multora pe voe.

Ferestrele casei vești că seamănă mai mult cu ale unei închisori. Înălțur nodăile erau pline de icoane, cruci de tot felul numai la seamă, la care ardeau țiuja și noaptea mari candelă de argint. Ochiul sfinților abia se mai zăria din îmbrăcămintele de argint, cu care erau acoperite icoanele, busuic dela Bobotează, ramuri de salce dela Florii, frunze de teiu dela Rosalii erau aninate în mănunchiu lungă icoane la grindă.

La vreme rea, la grindină, ploii, zăpezi, ori la trăsnete boer George arunca din ele cu grămada afară, pentru liniștirea furtunii. Nevastă-sa Păuna îmbrățărâse înainte de vreme: grija copiilor și firea bărbatului o albiseră. Să o fi vădit și-ar fi părut o iasmă: slabă, galbînă, cu ochii în fundul capului, umilită, nici odată veselă. Copiii lor sălbăt-coși fugiau de oameni ca lilieci de lumina țilii și se ascundeau prin casă.

În țile de sărbătoare Păuna avea să meargă la biserică și apoi în casă; nici odată nu o lăsa nici măcar să privească la horă din foisor — de jucat nici vorbă: s'ar fi umplut de păcate dacă s'ar fi prins în joc ori ar fi auțit glumele sătenilor.

Câte odată, când o ajungea uritul, se urca și ea pe câte un scaun ca să privească

dreptate, înțelepți d-tale judecări și curatului d-tale patriotism, a reprezentanței în legislațiune „causa — nu a noastră, ci a patriei”.

Prelungă expresiunea celui mai profund respect. —

Caransebeș, în 14/26 Maiu 1888.

Comitetul electoral al partidului național din cercul Caransebeșului:

Mihail Popovici m. p., președinte, protoiereu gr-or. român, — Ioan Bartolomeiu m. p., vice-președinte, — Ioan Ionaș m. p. notar, — Patriciu Drăgălina m. p., notar, — Mihail Blidar m. p., asesor consistorial, — Dr Iuliu Olariu m. p., profesor la teologia, — Ioan Pinciu m. p., profesor la teologia, — Iosif Ionescu m. p., — Ioan Stoian m. p., preot român gr-or., — Iuliu Musta m. p., preot român gr-or., — Dim. Bogoievici m. p., preot, — Nicolae Bistriana m. p., preot, — Ioan Attim m. p., forestier în pens, — Isaia Stefaniga m. p., reprezentant comunal, — Vasilie Popoviciu m. p., — Nicolae Usonescu m. p., — Stefan Velovan m. p., directorul institutului pedagog., — Pavel Boldea m. p., — Pavel Kimbir

Popovici m. p., — Voin Serb m. p., — Nicolae Neagul m. p., — Nicolae Goanță m. p., — Nicolae Bihoy m. p., — Ioan Bogoievici m. p., — Spiridon Sandru m. p., — Iosif Calinescu m. p., — Iosif Bihoy m. p.

Noi și Rusia.

II.

În timpul celor din urmă două sute de ani Rusia încetul cu încetul i-a scos din rëndul popoarelor cu viață de sine stătătoare pe Cazaci, pe Polonezi, pe Tătari și pe Turci, patru popoare falnice odinioară și viguroase, care veacuri întregi deardându-le au stăpânit Orientul până departe spre apus și mează-noapte și au ținut lumea în continuă agitațiune.

Aceste popoare formau un zid viu, care se întindea din Marea-Baltică până în munții Caucașului: Țarul nu numai a spart, dar' a și prăbușit acest zid, ca să aibă câmp deschis spre țelul visurilor sale de atotputernicie.

N'ar fi putut nici măcar să-l sgu-due, dacă n'ar fi avut doi aliați primejidoși: prostia și mișelia.

Nu Țarul a pus capăt vieții naționale căzăcesci, nu Țarul a spart regatul odinioară atât de puternic al Poloniei, nu Țarul i-a stins pe Tătari de pe fața pământului, nu Țarul a frânt puterea Padișachului: Țarul s'a mărghinit numai a trage folos din prostia unora și din mișelia altora.

Și astăzi tot prostia și mișelia sânt aliații Țarului.

Românii cei mulți, care își petrec viața muncind, cunosc greutatea, cu care ei se luptă astăzi, și știu cine anume le pune în cale greutatea aceste; ei nu cunosc însă trecutul și nu știu de unde se apropie cea mai mare din toate primejdiile, de care neamul românesc poate să fie împesurat.

Noi, care cunoaștem trecutul și vedem acea primejdie mare, nu sântem oare datori a-i lumina pe frații noștri și a-i feri de cursele ce li-se pun? nu sântem oare datori a-i pregăti pentru timpul, când primejdia, ași mai mult ori mai puțin depărtată, va fi cu totul apropiată? nu sântem oare datori a deștepta în poporul român sentimenten-

cați, că tot numai de acolo, de unde a venit peira Cazacilor, a Poloneșilor, a Tătarilor și a Turcilor, tot numai de acolo poate să vină și peira neamului românesc?

Înțelegem, că pot să fie oameni altfel luminați, care ori nu cunosc trecutul ori nu-l înțeleg ca noi și astfel nu se tem, ca noi, de Rusia și desaproabă ori-și-ce manifestațiune mai violentă a resentimentului, pe care Rusia l-a produs în partea mai luminată a poporului român.

Sântem chiar și noi înșine de părere, că nu trebuie să-i urim pe ruși, nu mai ales să-i provocăm. Și nici că va pute cineva să ne dovedească fie din vorbele, fie din faptele noastre, că-i urim pe Ruși ori că am aprobat vreodată pe cei-ce îi provoacă.

Nu avem însă nici să-i iubim, nu avem mai ales nici să-i încurajăm.

Timp de patru ani de zile am combătut politica maghiară cu toată asprimea și nimeni nu va ține, — așa cre-

Am combătut-o mai ales, fiindcă ea nu numai e provocatoare, ci și încurajază totodată pe Ruși.

Nu odată le-am strigat oamenilor de stat ai Ungariei: Nu împingeți pe cetățenii voștri în brațele Rusiei și nu încurajați pe Țarul, spunând mereu, că o parte însemnată din cetățenii regatului ungar îl așteaptă ca pe un liberator! Unii dintre frații noștri din România se plâng, că rubla rusească joacă prin țeara lor și că ambasadorul rusesc Hitrowo lucrează cu agenții lui din resputeri să-i prostiească pe Români și să-i ticăloșească.

Treaba, pe care li-o fac oamenii de stat ai Ungariei Rușilor, n'are să o facă nici o sută de ambasadori ca Hitrowo cu toate rublele Țarului. Nu din palatul ambasadorului rusesc din București, ci din cabinetele ministrilor din Budapesta și din biroul de presă al Ungariei s'a lucrat și se lucrează, pentru-ca Românii să fie și ei accesibili pentru ispitirile rusești și ca Rușii să creadă, că aici în Carpații românești vor fi primiți, când vor veni, cu brațele deschise.

Ei bine! — dacă alții fac prostia aceasta, ni se cuvine oare nouă Românilor să profităm de ea?

Ne-am făcut noi datoria, dacă stăruim cu tot dinadinsul: să înceteze politica nesocotită a guvernului ungar?

Și dacă oamenii de stat ai Ungariei nu ne-au înțeles încă și nu vor nici astăzi să ne înțeleagă, avem noi să fim tot atât de încăpățânați, tot atât de nesocotiți ca dînșii? avem oare să mergem precum ei ne împing?

E pentru noi o cestiune de conservare națională să le ținem Rușilor în fiesce-care ții: Fiți oameni cu minte și nu puneți temeiul pe vorbele nesocotite ale politicienilor maghiari, nu vă faceți iluziuni deșerte, căci noi Românii nu sântem nici proști, nici mișei, și dacă nu veți sta la voi acasă, aici în Carpații noștri veți fi primiți ca nisce dușmani de moarte!

Aceasta e ceea-ce facem noi: nu-i urim pe Ruși, nu-i combatem, nu-i

provocăm, ci le dăm numai de seire, că aici la noi n'are ce să caute și numai dușmani ar găsi, dacă cu toate aceste s'ar încumeta vre-odată să vie.

Ce vor fi făcând frații noștri de preste Carpați, aceasta nu dela noi atîrnă.

Ar fi o nenorocire și pentru noi, și pentru dînșii, dacă ar trebui să-i vedem uniți cu Rușii, și va admite ori-cine, că avem dreptul de a face tot ceea-ce ne stă prin putințe, ca să scăpăm de nenorocirea aceasta. Ba atât ca Români, cât și ca cetățeni ai imperiului austro-ungar, avem chiar datoria de a stărui, ca frații noștri să nu se despartă de noi și ca vecinul stat, cu care avem atât de multe legături, să nu facă cauză cu dușmanul monarhiei noastre.

Admitem cu toate aceste, că pot să fie în România oameni, care stăruie, ca într-un eventual războiu România să fie avangarda Rusiei, și înțelegem, ca acești oameni să ne ispitească și pe noi, ca să ne unim cu dușmanii Monarhiei noastre, care sânt și ei dușmanii.

Mintea mi se oprește însă în loc, când vedem că poate să existe un cap, în care începe absurditatea, că România este interesată a face cauză comună cu monarhia noastră, pe când noi, cetățenii acestei monarhii, am fi un fel de trădători față cu neamul nostru, dacă ne-am face datoria cătră patrie și Tron.

Ear' capul acesta s'a găsit, precum se vede, chiar aici în Sibiu.

Un țiar din București publică „o corespondență din Sibiu”, în care „un frate” își dă silința de a convinge pe „frații de preste munți”, că Maghiarii au dreptate când ție, că Românii din monarhia austro-ungară îi așteaptă pe Ruși ca pe nisce liberatori.

Mult mă doare inima-ție „fratele” de dincoace, — gândindu-mă, că toamai evenimentele cele decisive i-ar pute găsi pe Români pe căi diferite; vina însă nu este și nu va fi a noastră, celor de aici. Noi avem dreptul de a ne scăpa de Unguri și de a ne folosi de ori-ce mijloace pentru aceasta.

Acesta este sentimentul nostru general, d-le director, în ce priveșce campania exotică de rusofobie introdusă și la noi. Această campanie va face fiasco: cei-ce o întreprind nu-și cunosc poporul și pot să plătească odată scump această greșală. Dacă i-am pus în față sentimentul intim al masselor române a fost nu ca să o combat, — e de prisos, — ci ca să fereșce pe Românii din România de amăgire.

Nu vom cerceta, cine poate să fie „fratele”, care de aici „din Sibiu” secundează în felul acesta pe „amicii” din Budapesta, ci ne mărghinim a încredința pe toți cei-ce vor mai fi stând încă la îndoeală, că un smintit ori un mișel poate să ne amenințe, că vom „plăti odată scump” politica noastră de astăzi.

Noi am dovedit, așa credem, în deajuns, că nu ne spărim de temnițele ungușeci: cu atât mai puțin ne spărim de Siberia Țarului, de care ne despart oștirile adunate de două împărății mari.

Ne temem însă de prostia unora și de mișelia altora dintre frații noștri, și numai această temere să îndemnat să dăm importanță acestei noue „corespondențe din Sibiu”.

Sinodul arhidieceșan din Sibiu.

(Raport special al „Tribunei”.)

Ședința a IX-a dela 9/21 Maiu.

(Urmare și fine.)

Interpelețiunea II.

Venerabil sinod! Marele Arhiepiscop și Metropolit Andreiu își ținea de datorința cea mai sfântă, pe cât îi permitea sănătatea, a participa la examenele dela sfârșitul anului școlastic dela școalele noastre centrale din Brașov. Acel mare bărbat considera școalele noastre centrale din Brașov de un focalar, unde preste 800 de tineri își primesc hrana sufletească. Pe acele timpuri ocupațiunea unui arhiepiscop și metropolit, de bună seamă era mai multă, căci în consistoriu li lipsiau puterile necesare, de care ași, grație culturii și progresului, dispunem în măsură mai suficientă. Pe acele timpuri și mijloacele de comunicațiune erau cu mult mai grele. Cu toate aceste, acel mare bărbat nu cruța nici timp nici osteneală. El lua parte la examene, căci era conșciu de influența binefăcătoare ce o cauza prezența capului bisericii asupra profesorilor, școalelor și asupra tinerii sei suflatesci.

Astăzi, ca nici odată, este de lipsă influența binefăcătoare, care fiecare fiu sufletesc cu drept cuvânt o așteaptă dela capul sei bisericesc, ca să se reverse asupra institutelor sale de cultură.

Considerând, că Excel. Voastră, de 13 ani, de când V'ați suit pe scaunul marelui Andreiu, deși distanță dintre Sibiu și Brașov este numai de vre-o câteva oare, nu ați găsit de cuvânt a participa baremi odată la examenele școalelor centrale din Brașov;

Considerând, că situațiunea școalelor centrale române din Brașov astăzi, ca nici odată este mai critică, ceea-ce Excelenței Voastre încă Vă va fi cunoscut;

Considerând, că curentele rele, care din afară sânt îndreptate în contra școalelor centrale române din Brașov prin prezența capului bisericii la examenele de vară pot fi paralizate în mare parte, îmi permit următoarea întrebare:

Cugetă Excelența Voastră a participa la examenele proxime și la cele din viitor ale școalelor centrale române din Brașov?

Ad. II.

Presidiul: Voiu răspunde la moment, deoarece se sântem deja în a doua săptămână a sesiunii sinodale și nu știu, dacă mâine va mai fi timp spre aceasta. Înainte de toate mă opresc la motivele domnului interpelant. D-sa ție, că predecesorul meu a fost mai mult ocupat decât mine, și spre ilustrarea acesteia aduce înainte, că în consistoriu li lipsiau puterile necesare, de care ași dispunem în măsură mai mare. Alții vor sci mai bine, cât a fost de ocupat predecesorul meu, eu în privința aceasta nu știu să dau deslușiri. Dar' la venirea mea aici, am aflat o mulțime de acte oficiale, care nici improtocolate nu erau. El, ce e drept, a dezvoltat în afară, înaintea lumii celei mari, o activitate foarte favorabilă pentru sine. Eu trebuie să mărturisesc aici, că mie foarte puțin timp îmi rămâne a mă îngrijii de sănătatea mea. Dîna și noaptea sânt cuprins de ofiul meu și nu pot să ajung la toate. A mai accentuat dl interpelant, că el era conșciu de influența binefăcătoare, ce o cauza prezența capului bisericesc asupra fililor sei suflatesci. Aceasta nu se poate luat altfel decât, că acum a încetat de a mai fi cineva conșciu de poziția sa. Dacă, trăgând o paralelă între mine și predecesorul meu, a voit să-mi detragă o astfel de conștiință, dl interpelant este în rătăcire. Am exprimat-o și altădată, că mulți se folosesc per abuzum de pietatea, cu care am datori memoriei repositului.

Astfel a fost boer George Negreșitul.

Pare că-l vîd și acum înalt și subțirate, cu fața blăjină și căntătura blândă; vorba lui semăna mai mult a rugăciune. Din neamul lui nu știu de mai este cineva în viață și din toate ostenele lui a rămas ruinele aceste ce le veți înaintea-ți, care mai aduce aminte drumășului ce trece prelungă ele de numele și viața lui boer George, de cumva l'a cunoscut.

— Boer George Negreșitul? ție Drăgășăneanul, care, auzise, vede-se, cele din urmă cuvinte ale bătrânului — îi sînt datori și eu un car de fîn și cinci oca de vin; eu aș fi vrut să-i le plătesc — nu e vorba — dar' când am avut bani n'am avut la cine să plătesc.

— Om cinstit ești dumneata; da, nici nu ne îndoini noi, dar' mână mai iute.

Și țicându-l aceste ne aruncărăm ear' în trăsura fărîmătoare. Mergeau ca și acum tot ca mai înainte, deși se mai odihniseră; dar' eu nu le mai luam seama. Gîndurile îmi erau la vrednicul reprezentant al ortodoxismului trecut. Cu anevoe s'ar mai puțin întîlni un așa drept credincios convins, exceptând exemplarele, pe care le va pute produce compania de curînd înființată în Moldova (nu știu de mai trăeșce) pentru ridicarea și lățirea ortodoxismului.

G. O.

tului. Dl deputat ție, că eu de 13 ani nu am găsit de cuvînt a participa la examenele școalelor noastre din Brașov. Aceasta eu o priveșce de o expresiune drastică. Eu nu știu nici un rîu ce l'ar îndreptăți a se folosi de termenul, că eu nu am aflat de cuvînt să fac aceasta, căci pentru ținerea examenelor am făcut totdeauna îngrijire. De vre-o cățiva ani încoace am exmis totdeauna pe vicarul meu arhiepiscopesc, despre care, cel puțin în afacerea aceasta, n'am auzit nimic rîu. Și aceasta ar fi un atestat slab chiar pentru vicarul meu. Am cine să mă înlocuească, și eu cred, că bine mă înlocueșce. Eu aceasta îngrijire am făcut-o în toată liniștea, și nici nu am auzit exprimându-se lipsa, că eu în persoană ar trebui să particip la examene. Dl interpelant mă întreabă, dacă am ori nu de cuget să o fac aceasta? Îmi pare bine, că pot declara, ceea-ce am declarat solemn și în Noemvrie a anului trecut, că dacă numai voiu pute, voiu merge la examenele școalelor noastre din Brașov. Și dacă voiu fi sănătos îmi voiu și împlini aceasta promisiune.

Dl Diamandi Manole se provoacă la celalți deputați din Brașov, care știu, că d-sa n'a făcut interpelețiunea singur, a fost dorința profesorilor. Așteaptă, că Excelența Sa se vină la examenele școalelor din Brașov.

La interpelețiunea III eu privire la întregirea parohiei din Țințari, unde din lipsa de preot copiii stau nebotezați și morții nu se pot îngropa, presidiul răspunde, că cestiunea aceasta este chiar în curgere la consistoriu. Trebuie însă să observe, că casuri, ca și pe care le arată dl interpelant de fel și de fel nu s'au arătat consistoriului. Afacerea este în stadiul pertractării și crede, că în curînd se va rezolva.

Prin interpelețiunea IV dl Diamandi Manole interpelează în privința alegerii de preot întărite din comuna Herman, fără-ca preotul să fie încă hirotonit.

Presidiul răspunde, că sînt pedeci canonice; se va îngrijii însă, ca creștinii din comuna numită să fie cât mai curînd scoși din incertitudine. Cât despre pedecile canonice se va pronunța în sinodul arhiepiscopesc.

Relativ la interpelețiunea V în privința neexpedării ajutoarelor pentru școale, presidiul răspunde, că în timpul din urmă s'au adunat foarte multe lucruri. Cât pentru bisericii lucrul e finalizat și au rămas acum numai afacerile școlare, care sînt chiar în expediție.

Dl Diamandi ție, că știe și d-sa fonele, prin care au să treacă afacerile aceste, dar' patru ani sînt cam mulți și din lipsa de ajutoare ni se închid școalele.

D-nul Strevoiu amintese școala din Têrlungeni, pentru care s'a fost votat încă de mult un ajutor de 300 fl. fără-ca să-l fi primit până acum.

Presidiului îi pare rîu, că în calitate de președinte al consistoriului nu știe nimic despre aceasta. Poate-că dl deputat are date, pe care nu știe cum și pe ce cale și-le-a putut căștiga.

Dl Strevoiu reflectează, că școala a fost avisată despre aceasta prin o hârtie consistorială, dar' banii încă nu i'a primit.

Dl Dragomir face apoi următoarea propunere: Budgetele comunelor să se aștearnă mai înainte consistoriului spre aprobare împreună cu lista de repartiție, ca astfel rațiunile să se facă cu exactitate. Propunerea aceasta se predă comisiei financiare.

Ședința se ridică la 7 oare seara, anunțându-se proxima ședința pe ziua următoare la 9 oare înainte de ameați.

O dare de seamă.

(Urmare.)

Eată ce scrie o altă foaie din Cluj: „Koloșvár”, în Nr seu 294 dela 17/XII a. tr.: „O carte românească de folos”. „Augustin Deganu din Vieșel (cotton Hunedoarei), învîțător popular român, a scris o carte de 90 pag. cu figuri sub titlul: „Curs de stupărit”, care nu de mult s'a edat în Sibiu, prelungă ajutorul material al comitetului administrativ de fondul școlar din regimentul rom. I-iu. Deganu se ocupă și în mod practic cu stupăritul și produce rezultate excelente.

„Prelungă aceasta, cu spesele comitetului administrativ, a studiat cu profunditate și exposițiunea regnicolară a stupărilor și numai după aceea și-a scris opul, în carele, pe seama începătorilor, se cuprinde o atare coadunare din științele stupăritului, care pe scurt predă cunoscințele ce se pot valida în praxă”. . . . De aci în colo apoi reproduce după „Magyar-Méh” cele ție și de noi mai sus: „Mare negligență ar comite fiecare preot, învîțător etc. . . și încheie țicînd: „La o atare lucrare grațulam călduros învîțătorilor poporului român!”

Ear' în Nr. 2 din a. c. al foi „Hunyad”, ce apare în Deva, în raportul despre ședința comitetului administrativ comitatens, ținută la 10/I între altele se ție:

„Inspectorul școlar prezentează cartea de stupărit, scrisă în limbă română de Augustin Deganu, învîțător în Vieșele.

afară — ca un hoț — printre zăbrelele dese ale ferestrelor. Dar' se nu o fi prins așa bărbatul seu, Negreșitul: deodată îl audia strigându-i pripit: „Păuno, Păuno, dă-te jos, Păuno, te-ai umplut de păcate, Păuno: 15 mătâni, 15 mătâni. . . . Doamne! Doamne iartă-ne pe noi păcătoșii, Doamne” și din obicei se întorcea cu fața spre icoane și crucile nu se mai isprăviau, ear' Păuna se da jos umilită, că a săvîșit un păcat și începea fără voce împlinirea mătâniilor curățitoare.

Oamenii îl poroliseă pentru aceste lucruri boer George Negreșitul. Mulți cercau să se folosească de asta slăbiciune, sciînd că el s'ar lăpăda de comorile lui Iov, dacă ar fi auzit un om beat dându-le dracului. I-se întempla să fi arvnit la vre-un om o capră, o oaie, pe care cine știe de ce omul nu i'ar fi adus-o: dacă îl întreba de ce nu s'a ținut de învoeală și Românul, mai calic, i'ar fi răspuns „ci că las'o dracului de capră, boer George, că mi-ai împuiat în cap cu ea, fire-ar a dracului să fie” numai decât îi răspundea Negreșitul: „Nu, nu, nu-mi mai trebuie de loc, fie-ți dăruită, fie-ți dăruită: fugi, fugi, piei dinaintea mea, păcătoșule, nu-mi mai trebuie: Untul de lemn al păcătoșului se nu ungă capul meu.”

Și dându-se înapoi și scuturându-se rămănea șoptind o rugăciune; ear' țeranul își vedea de drum, bombonind mereu, ca omul

necăjit, și mulțumind lui Dumnezeu că a scăpat așa ușor, căci știe că boer George n'o să-i mai amintească a două-oară de același lucru.

Păcătoșia oamenilor însă fi scurta viața, din ce în ce bietul om se arbta mai trist. Numai când se ducea la biserică se mai învesela: părea că mai înviașe când se întorcea dela liturgie.

Era o vară secetoasă, de crepase pământul pe alocurea de o palmă. Oamenii, după datină, alergaseră și aduseră moaștele sfântului Grigorie dela Bistrița, ca să se facă rugăciuni, doar' s'ar îndura Dumnezeu să dee ploaie. Veniseră cu ele în Drăgășani pe la Chindie și până la începerea paraclisului de seara preoții ce le întovăreșiau fuseră lăuați pe la țergoveți ca să se mai odihnească. Cel ce ținea cheia dela racla sfântului merse din întemplantare cu boer George: Păuna avea să le gătească cina. Dar' ea era necăjită când venise bărbatul seu cu călugărul, din pricina unui copil, care căduse de pe scară și nu-și mai conținea plînsul. Ea trebuie să-i gătească pe toți, ca să meargă la biserică să sărute mîna sfântului, după-cum se cădea. Vacile veniseră dela pășune, vițeii sfîrau să sugă, copilul plîngea, călugărul fîmînd aștepta masa și biata Păună, fără ajutor, nu știe ce să facă mai întăiu. Preste toate bărbatul o întrebă de ce nu era cina gata, că îi era poate pă-

rintelui foame. Atunci biata Păună, uitînd și pe călugărul și tot, îi răspunde ameiță cum era: „Ci ca ha și dumneata: mă veți, că nu știu unde mi-e capul de treburi și nu mă lași păcatelor mele!”. Asta a fost pentru boer George ca o lovitură de trăsnet: călugărul se uita pufînd pe nas să vadă ce o să mai ese. Dar' Negreșitul numai decât îi strigă Păunei „Păuno, Păuno, ce ai făcut, te-ai umplut de păcate, te-ai umplut de păcate! Ce-ți iertare dela părintele, Păuno! Iertare, părinte iertare: muliere necăjită!” Și o duse de mână mai mult fără voie înaintea călugărului, ca să-și iee iertăciunea.

Lui boer George nu-i mai eșia din minte păcatul grozav al Păunei și, ca sufletească mîngăiere, dete curiosului chelar al sfântului bani pentru sărindare, pentru luminări și untdelemn, ca să arză la sfântul din partea lui.

Cu toate rugăciunile ploaia nu căduse și un copil îi murise puțin după aceea.

Cine știe ce păcate își închipuia, că făcuse, de era așa răsplătit. De ce mergea, de ce se intrința mai mult: fapta Păunei nu-i mai peria din minte. Puțin în urma acestor întemplări a cădută la pat și după o boală scurtă a răposat. De când zăcea începuse a urf și mai mult pe oamenii, pe care și mai înainte îi socotia plini de păcate, unde nu era ca el.

„Comitetul primesc cu apreciere aceasta activitate literară în direcțiune practică și recomandă cartea școlilor române... „Magyar Méh“ Nr. 2 a. c. Br. Bela Amorozy camerar ces-reg. și cel mai mare stupar din Ungaria, așa numitul „Berlepsch“-ul ungar, în afaris-mele sale sub pet. 3 mai dă următoarele:

„Curs de stupărit“, redactat de Aug. Deganu. Specialistă peană a amicului nostru stupar Valló Iános (veți Nr. 12. a tr. din Magyar-Méh reproduc mai sus!) ne-a adus critica specială despre opul scris în limba română de învățătorul și eminentul nostru consof A. Deganu. Din partea mea salut cu bucurie aparițiunea acestui op. (Va urma.)

CRONICĂ.

De ale comitatului. În conformitate cu §-ul 1 din statutul comitatului, adunarea generală ordinară de primăvară a comitatului a avut loc la 4 Iunie 1888 la 9 oare a. m. în sala cea mare din casa comitatensă. Despre aceasta s'a făcut deja publicarea cuvenită și s'a statorit și ordinea de zi.

Iubileul „Männer-Gesangverein“-ului din Sibiu a fost sărbătorit cu adevărat entuziasm. Primirea la gară a oaspeților a fost imponentă, casele de pe strada Gușterii erau toate decorate și buchete de flori curgeau din ferestri pe alaiul de trăsuri. Concertul festiv a avut o deplină reușită; corurile și ouverturile, precum și orchestrele dirijate de dl profesor George Dima au fost splendoarea concertului. Întru aducerea aminte de fostul maestru de cor al reuniunii, Bönicke, s'a ținut sărbătoare comemorativă în sala de muzică a reuniunii, unde dl Adolf Phleps a vorbit schițând biografia și activitatea lui Bönicke, și a demarat meritele lui culturale pentru progresul musical al Sibiului; membrii reuniunii în corpore au eșit apoi și au depus în cimitir o cunună de flori pe mormântul lui Bönicke. La banchetul festiv au luat parte 200 de persoane; s'au ținut mai multe toast și s'au împărțit diplomele de onoare bărbatilor mai cu merit pentru reuniune.

Mandatul din Caransebeș. Presa maghiară se ocupă cu o îngrijire manifestă de mandatul din Caransebeș. Diarele din opozițiune extremă aprobă cu câteva rezerve fine „fait accompli“-ul din Caransebeș, cele mai moderate sunt cam sarcastice în aprecierile lor și cele guvernamentale în frunte cu „Nemzet“ și „Pester Lloyd“ prevestesc lucruri, care nu pot ești decât numai din capetele unor oameni, pentru care politica de stat este un fel de rezultat al ambițiunii personale. Astfel de oameni la ori-ce surprindere se enervează și în consecință spiritul ajunge a fi prada convulsivului epileptic. „Nemzet“ ne dă tot dreptul să constatăm starea anormală de nervozitate a guvernului.

Procesul de presă al djarului „Romänische Revue.“ Pertractarea finală a procesului de presă al djarului „Romänische Revue“ va avea loc în Arad la 30 August st. n. Autorul articolului incriminat este dl Stefan Albu, învățător în Recița.

Necrolog. Încă unul din cei bătrâni a trecut în altă viață, lăsând ca moștenire generațiilor viitoare iubirea de neam și de credință în Dumnezeu. „Capitulul metropolitan din Blaj jelește astăzi moartea unuia dintre cei mai credincioși fi ai bisericii gr. catolice. Eată anului: Capitulul metropolitan gr.-cat de Alba Iulia și Făgăraș cu adăna intristare anuntă adormirea în Domnul a iubitului confrate reverendissimului domn Leoniu Leonteanu, prebendat și canonic al bisericii catedrale metropolitane din Blaj, asesor la tribunalul matrimonial de a II-a instanță pentru diocesele sufragane, membru al exactoratului și al comisiunii școlastice archidiocesane, asesor al sf. scaun metropolitan, armat după un morb îndelungat în 17 Maiu n. a. m. la 11 oare în anul al 78-lea al etății și 54 al proceției sale. 23 Maiu st. n. la 3 oare d. a. în Vereșmart. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată! Condolențele noastre.

Alexandru Guran, răposatul locotenent-mareșal-campestru român c. r., de nascere din Caransebeș, după absolvarea academiei militare din Wiener-Neustadt intrând ca locotenent în armată a participat în anii 1848 și 1849 cu regimentul de linie Nr. 32, care se întregesece în Budapesta și se numește astăzi regimentul Maria Teresia, la toate expedițiunile de războiu ale acelor ani în Italia luând parte la luptele dela Guvernolo, Montanara, Curtatone și distingându-se în luptele dela Novara. El a fost lung timp referent și șeful unei secțiuni în ministerul de războiu și ca director al institutului geografic-militar a contribuit foarte mult la compunerea și redactarea chartei speciale celei mai noue a monarhiei austro-ungare precum și a altor cărți și opuri cartografice. El a fost înmormântat în Duminea trecută cu pompa prescrișă în cimitirul central din Viena.

Maial în Năsăud. Junimea studioasă dela gimnasiul gr.-cat. român din Năsăud invită la Maialul ce se va ține la 25 Maiu st. v. (6 Iunie st. n.) în „Castrul“ din Năsăud eventual în otelul „Rahova“. Inceputul la 10 oare a. m.

Furt la poștă. Un comerciant din Pojon a trimis furnisurului seu din Viena o sumă de 14.800 fl. într-o scrisoare sigilată în toată regula. Primind furnisorul scrisoarea o desfăcu și spre marea lui surprindere a vădit, că în loc de hârtii de valoare sânt

1408 bucăți de fișci de hârtie—maculatură poștală. — S'a pornit o anchetă severă.

Indrăsneala hoților. În orașul Gran hoții au năvălit ziua în ameađa mare în locuința judecătorului, l-au bătut, l-au prădat, l-au stricat mobilele și l-au lăsat legat sub pat. Locuitorii din Gran sânt foarte emoționați.

„Die Wacht am Rhein“. Oamenii poliției din Viena și împregiurime au primit ordinul să deie în judecată pe cei care fac scandaluri pe strade și mai ales pe cei care cântă în mod demonstrativ în public imnul german „Die Wacht am Rhein“. În mod analog desfășură o energie mai mare și decanii universității, precum și directorii alte școli superioare și secundare, spre a reprima sau pedepsi ori-ce manifestări anti-patriotice și antisemite ale tinerimii studioase.

Expulsarea Francezilor din Alsăția-Lotaringia. Din Bruxella se împărțesece, că în curând au se fie expulși o mulțime de Francezi din Alsăția-Lotaringia.

Cestiuni bisericesci.

„Telegrafului Român“ îi place a imputa bisericii catolice cosmopolitismul și nu vede, că prin aceasta recunoaște fără de voea sa, că biserica catolică este biserica cea adevărată. Însuși Domnul Christos voește, ca biserica sa să sibă un caracter de universalitate sau de cosmopolitism, deoarece-ce a întemeiat-o pentru toți oamenii din toate timpurile și de pe toată suprafața pământului, dîcînd cătră sfinții apostoli: „Datu-mi-s'a toată domnia în cer și pe pământ“. Drept aceea mergînd învățați toate popoarele (eată universalitatea oamenilor!) învățându-i să păzească toate câte am poruncit voue (eată universalitatea și unitatea credinții!) și eată eu cu voi sînt în toate zilele până la sfîrșitul veacului!) aci se exprimă universalitatea timpului!) [Mat. 28. 18—20]. Dar' într' biserica catolică se nizeaște a uni fr' singură societate religioasă pe toți oamenii și astfel a corăspunde chemării impuse de întemeietorul ei, totuși ea nu împedice dezvoltarea individualității naționale a diferitelor popoare, ci din contră ajută această dezvoltare pe nenumărate căi. Dovadă despre aceasta este istoria tuturor popoarelor catolice. Maghiarii sînt numai o mână de oameni, încungiuariți de popoare catolice foarte puternice, și totuși nu 'și-au perdut individualitatea lor națională. Croații sînt și mai pușini și cu toate acestea au putut să se avînte la o importanță politică, de care trebuie să țină cont întreagă monarchia. Din care cauză putem afirma fără șovăire, că dacă Românii nu s'ar fi lipit nici odată de ambițioși patriarhi ai Constantinopolului, pe care nici trufașul titlu de „ecumenic“ nu-i poate scăpa, ca să nu împărțesească soarta împărăției otomane, ci ar fi rămas todeauna uniți cu scaunul apostolic al Romei, atunci noi am fi jucat și am juca și astăzi un rol cu mult mai important în concertul popoarelor europene.

„Este în genere cunoscut — continuă „Telegrafului Român“ — că Românului în biserica îi place să-și audă limba lui, ear' frumuseța ritului oriental și a ceremonialului din biserica răsăriteană nu a fost trasă la îndoială până acum nici de cei-cele place a avî o credință cu catolicii.“ (Va urma.)

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 28 Maiu n. Casa deputațiilor. O scrisoare a ministrului-președinte comisoa preafinalul autograf, prin care delegațiunile se convoacă pe 9 Iunie la Budapesta. Ministrul de comunicațiune predă proiectul de lege despre înlăturarea pedecilor la Poarta-de-fer și despre cele ce există la cataractele Dunării-de-jos. La ordinea zilei este debateria generală asupra legii de spirit. Referentul Hegedüs vorbește cu efect pentru ea.

Paris, 28 Maiu n. Discursul lui Tisza despre expoziția din Paris a făcut mare senzațiune. „Goulois“ e de părere că discursul este signalul pentru trăgănarea expoziției. „Cocarde“ dîce, că Ungaria nu iartă Franceii prietenia ei cu Rusia.

Roma, 28 Maiu n. Scirea despre o iminentă vizită a împăratului Francisc-Iosif la Bologna este absolut neadeverată.

București, 28 Maiu n. Firma de cereale Lambrinidi din Galați a dat faliment cu pasive de două milioane.

Budapesta, 28 Maiu n. Spesele pentru regularea Porții-de-fer s'au proiectat cu nouă milioane. Lucrările trebuie să fie terminate până la 1895.

Bibliografie.

„Foata Diecesană“. Organul eparchiei române gr.-or. din Caransebeș. Apare odată pe săptămîna. Anul III. Nrul 2. Cuprinde: Sinodul eparchial. — Sinodele eparchiale. — Higienă. — Varietăți. — Publicațiune. — Concursuri.

„Revista Agricolă“. Organul proprietarilor, arăndașilor și tutor cultivatorilor în genere. Publicată sub auspiciile „Societății de agricultură“ din Craiova. Apare odată pe lună. Anul II, Nrul 11. Sumarul: Cronică: Porumburile de sîmînte degerate. — Ce devine ploaia, care cade pe un pămînt arabil. — O vizită la școala de agricultură și silvicultură dela Ferestrău. — Congresul silviculturii și proprietarilor de păduri, de I. Pășăreanu. — Selecțiunea sîmînții de grâu. — Producțiunea vinicolă a României, de G. Stătescu. — Rolul inteligenței în producțiune, de T. Carthian. — Excursiune în împregiurimile Craiovei. Fabricațiunea untului. — Diverse.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni: — 22 Iunie st. n. a. c. imobilele lui Stefan Micu în comuna Dalia-română de cătră tribunalul reg. din Alba-Iulia.

— 30 Iunie st. n. a. c. imobilele lui Pavel Mihailovics de cătră tribunalul reg. din Timișoara.

Edicte: A se insinua pretenșiunile în 45 de zile: — la rēmasul după Iasa Szavits la trib. reg. din Becicherecul-mare; — la rēmasul după Iuliana Scheiring la trib. reg. din Becicherecul-mare; — la rēmasul după Todor Stoini la trib. reg. din Becicherecul-mare; — la rēmasul după Rachila Erdelean la trib. reg. din Becicherecul-mare; — la rēmasul după Toma Stoianov la trib. reg. din Becicherecul-mare; — la rēmasul după Andria Topov la trib. reg. din Becicherecul-mare; — la rēmasul după Catalina Weckl la trib. reg. din Becicherecul-mare; — la rēmasul după Stefan Szuvasarov la trib. reg. din Becicherecul-mare; — la rēmasul după vēduva lui Lazar Gardinovaes la trib. reg. din Becicherecul-mare; — la rēmasul după Mida Mirkov la trib. reg. din Becicherecul-mare; — la rēmasul după Alinca Gyurity la trib. reg. din Becicherecul-mare; — la rēmasul după Serafin Zsula la trib. reg. din Arad; — la rēmasul după Toader Holaki la trib. reg. din Arad; — la rēmasul după Adam Rencz la trib. reg. din Arad; — la rēmasul după Iosif Papp la trib. reg. din Arad.

Concurs în provinciă: — Contra Geiza Neumann în Aiud. C. cms. Hugo Kain; m. crt. Mihail Müller. Term. de ins. 26 Iulie; pr. de licuid. 8 August st. n. a. c. la tribunalul reg. din Alba-Iulia.

Posturi vacante: — Un post de scriitor la judecătoria reg. din Tapolca cu salar de 500 fl. și 100 fl. bani de cartir. — A se adresa în patru săptămîni la autoritățile competente. — Un post de practicant în drepturi cu diurn la tribunalul reg. din S.-A.-Ujhely. — A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente. — Un post de practicant în drepturi cu diurn la judecătoria reg. din Pés. — A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

LOTERIE. Tragarea din 26 Maiu st. n. Timișoara: 29 32 76 23 51. Viena: 83 10. 19 7 85.

Buletin meteorologic.

Table with 5 columns: Observat, Diferența din prețiuă, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcțiunea vîntului. Row 1: 72.2, +3.3, +9.5, +12.1 +2.8, NV.

Din țeară, 26 Maiu, 7 oare dimineața.

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiune atmosferică în mm., Temperatura Celsius, Vîntul direcțiune și tăria. Rows: Sătmăr, Oradea-mare, Cluj, Orșova, Timișoara, Arad, Panciova.

Sosiți în Sibiu.

La 28 Maiu n. Hotel „Neurhrer“. Dr. Frideric Goldbert din Mediaș, George Schuller, preot din Trapold, Dr. Palatian, medic de secție din Pitești, Folbert, apotecar; D. Grinfeld, com. ambii din Mediaș, Barsany, com. din Viena. Porzelius, comerciant, Hotel „Maltzer“, S. Frank din Budapesta, Carol Hinz, preot din Martinsberg, Carlo Herman, com. din Sighișoara, M. Hillbert din Budapesta. Hotel „Habermann“. Regim. Schwer din Sebeșul săsesc, Emil Kaufman și I. Iasch, comercianți din Agnita.

Economic.

Secerișul Ungariei în 1887. Din datele publicate de secțiunea economică a biroului țerii ese clar la iveală, că secerișul Ungariei a fost în 1887 mai bun chiar și decăt cel din 1882. Eată unele cifre de produsuri:

Table with 3 columns: Producțiunea în m.ăji m., Valoarea în fl., and another column. Rows: Grâu, Săcară, Orđ, Ovēs, Hrișcă, Grâu măscat, Fructe păstăioase, In., Tabac, Sfecle de zăhar, Crumpene, Sfecle de hrană, Luțernă, Fēn.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 13 Maiu st. v. 1888. Emberico lui Schmierer, grâu 1900 hect., 10.65 lei. Politi lui Schmierer, grâu 2500 hect., 10.70 lei. Curvisano lui Sechiari, grâu 4580 hect., 10.15 lei. Evloghie lui Negro-ponte, grâu 3500 hect., 11.30 lei. Vamvuri lui M. Cohen, grâu 2500 hect., 10.35 lei. Cațiua lui M. Cohen, grâu 2000 hect., 10.30 lei. T. Dimitriadi lui Petricioni, grâu 1880 hect., 9.— lei. Haracopulo lui Feitler, porumb 4300 hect., 8.38 lei. Jipa lui Chrisoveloni, porumb 1260 hect., 8.10 lei. T. Dimitriadi lui Otoman, orz 1900 hect., 3.80 lei. Iliet lui Petricioni, ovēs 2500 hect., 6.85 lei. Agiu 15.80%.

Prețul mărfurilor.

Piața din Brașov, 25 Maiu. Grăul hectolitra fl. 5.20, grâu mesteac fl. 3.50, săcara fl. 3.30, orđ fl. 3.—, ovēs fl. 1.70, nucruzul fl. 4.30, mălaiul fl. 5.20, mazerea fl. 7.—, linteă fl. 8.—, fasolea fl. 4.80, crumpenele fl. 1.15, carnea de vită p. kilo 36 cr., carnea de porc 48 cr., carnea de berbec — cr. Piața din Timișoara, 25 Maiu. Prețurile cerealelor computeate după m.ăja metrică. Grâu fl. 6.30—6.40, Săcară fl. 5.—5.10, Orz fl. 5.10,5.30, Ovēs mercantil fl. 4.50—4.60, Ovēs vînturat fl. 4.90—5.—, Meiu fl. 5.50—5.60, Spirit, comun pe 10,000 litre fl. 25.50—26.—, Spirit rafinat pe 10,000 litre fl. 27.—27.25.

Tērgul de rîmători în Steinbruch. În 26 Maiu n. s'a notat: unguresci bētrâni gr. 51.— cr. până 53. 1/2, cr. unguresci gr. tineri 56.— cr. până 56. 1/2, cr. de mijloc 55.— cr. până 56.— cr. ușori 53.— cr. până 54.— cr., marfă țărănească gr. 54.— cr. până 55.— cr., de mijloc 53.— cr. până 54.— cr., ușoară 52.— cr. până 53.— cr., romănesci de Bakooy, gr. — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci gr. 53. 1/2, cr. până 54.— cr., transito de mijloc 53.— cr. până 54.— cr., transito ușori 52.— cr. până 53.— cr., îngrășiți cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpăniți la gară.

Nr. 973/1888. [587] 3—3

Publicare de licitațiune.

Pe basa încuviințării primite dela înaltul minister de agricultură numărul 57825/II, comuna Reșinar are de cuget a desolde o tăiatură în pădurea comunală „Siasa“, în extensiune de 39 jugere cuadrate prelungă un preț potrivit de un stângin metric. Spre acest scop se va ține licitațiune în cancelaria comunală la 10 Iunie a. c. n. 3 oare după ameađi, cu care ocașiune se primesc și oferte.

Pădurea de exploatat constă din o cantitate de lemne de fab circa 12,000 până 14,000 metri cubici; fagii sînt frumoși, bine crescuți și înalți.

În apropierea tăiaturii în distanță de 3000 până 4000 stângini se află isvorul „Siasa“, care de asupra comunei Rîusadului se revarsă în riul de plutire „Rîusadului“. Pe acest isvor se pot clădi scoori (stabiliment de plutire).

Comuna Reșinar se află în posesiunea concesiunii de plutire.

Prețul de exclamare pentru un stângin metric s'a statorit cu 1 fl. 20 cr. v. a.

Licitanții și întreprinđitorii au să depună un vadiu de 200 fl. v. a. în bani gata și condițiunile de licitație stau spre vîndare publică în oarele de oficiu în cancelaria comunală.

Plus-ofertul, capace de a depune cautiunea, se va întări de întreprinđitor.

Reșinar, 22 Maiu 1888. Primăria comunală.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 26 Maiu 1888.

Table with multiple columns: Sămînte, Grâu, Săcară, Orz, Ovēs, Cucuruz, Hrișcă, etc. Includes sub-tables for Sem. de trif. and Cursul pieții din Sibiu.

Cursul pieții din Sibiu. din 28 Maiu st. n. 1888. Hârtie-monetă română . . . Cump. 8.48 vînd. 8.55 Lire turcesci 11.20 „ 11.25 Imperiali 10.20 „ 10.25 Rubler ruseci 1.03 „ 1.04

Bursa de Budapesta

Table with 2 columns: Rentă de aur ung., Rentă de aur ung. 4%, etc. Includes sub-tables for Depășăgubire and Scrișuri fonciare.

Bursa de Viena

Table with 2 columns: Renta de aur ung. 6%, Renta de aur ung. 4%, etc. Includes sub-tables for Argintul and Scrișuri fonciare.

Bursa de București.

Table with 2 columns: 25 Maiu — 4 oare p. m., Casa, Ultim, Renta rom. per 1875 5%, etc.

Redactor responsabil: Adrian Coșolțanu.

Institut tipografic în Sibiu.

[500] 75

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar **30 cr.** sau **60 bani.**
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipéruș Pétru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Indărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Nēmcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar **60 cr.** sau **1 leu 20 bani.**
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrani.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un peșitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. **Prietinul meu Vântură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din oștini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciu-Împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Țina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de
Sab. Pop. Barcianu,
od. in. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat
de
Dr. D. P. Barcianu.
Partea I. Română-germână.
704 pagini.
Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.
Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
8. Filera de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
11. Testimoniu pentru scoalele populare una sută 80 cr.
12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.

Antistilele comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886.

DESPRE JURISDICTIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.
Prețul 40 cr. v. a.

Ordonanțe ministeriale

introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)
Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII.

din anul 1886:

Despre comune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.
Prețul 40 cr. v. a.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1887.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copșa mică—Sibiu			
Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren mixt	Tren de persoane		
Viena	11.10	7.40	3.10	6.18	București	7.30			Viena	11.10	2.—	1.42	11.24	3.—					
Budapesta	7.40	2.—	7.—	9.88	Predeal	1.14			Budapesta	8.20	9.05	2.32	12.09	4.59					
Szolnok	11.05	4.05	7.—	9.88	Timiș	1.45			Szolnok	11.20	12.41		12.30	4.22					
P. Ladány	2.02	5.47	5.40	12.02	Brașov	2.32			Arad	4.10	5.45		1.01	4.51					
Oradea mare	4.18	7.01	8.85	1.46	Feldioara	4.01	7.20		Teiuș	2.17	4.30	6.—	1.32	5.18					
Vărad-Velenceze		7.11	9.12	2.01	Apatia	4.47	7.57		Simeria (Piski)	2.37	4.43	6.18	2.32	6.15					
Fugyi-Vásárhely			9.22	2.08	Agostonfalva	5.28	8.24		Deva	3.19	5.07	6.38	11.21	6.35					
Mező-Telegd		7.41	10.17	2.41	Homorod	5.59	8.47		Branicea	3.43	5.19	6.51		7.02					
Rév		8.10	11.36	3.24	Hașfalău	6.49	9.24		Iliș	4.05	5.41	7.10		7.28					
Bratca			12.16	3.47	Sighișoara	8.35	10.37		Gurasada		6.09	7.37		7.40					
Bucia			12.54	4.07	Elisabetopol	9.12	11.—		Zam		6.28	7.55		8.11					
Ciucia		9.04	1.57	4.35	Mediaș	9.56	11.34		Soborșin		7.25	8.42		8.33					
Huedin		9.34	3.11	5.15	Copșa mică	10.59	12.18		Bérvava		8.01	9.12		9.33					
Stana			3.40	5.37	Micăsasa	11.16	12.26		Conop		8.34	9.41		9.53					
Aghiriș			4.15	5.53	Blaj	11.37	12.42		Iliș		8.55	9.58		10.27	5.50				
Ghirbău			4.36	6.05	Crăciunel	12.16	1.11		Branicea		9.19	10.17		6.13					
Nădășel			4.56	6.20	Teiuș	12.38	1.23		Deva	1.47	9.51	10.42		6.38					
Cluj		10.34	5.26	6.38	Aiud	1.51	2.06		Simeria (Piski)	2.08	10.35	11.07		7.19					
Apahida		11.—	7.08	7.08	Vințul de sus	2.18	2.27		Orăștia		11.11	11.37		7.38					
Ghirși		12.33	7.36	7.36	Vințul de jos	2.49	2.49		Sibot		11.43	12.—		12.31					
Cucerdea		1.11	10.—	9.16	Alba-Iulia	2.56	2.56		Vințul de jos		12.18	12.29		5.12					
Uioara		1.18	10.19	10.19	Teiuș	2.56	2.56		Alba-Iulia	8.05	12.36	12.46		5.28					
Vințul de sus		1.25	10.48	11.55	Budapesta	5.56	5.21		Teiuș	8.59	1.29	1.41		5.38					
Aiud		1.46	11.55	12.24	Viena	6.37	6.01	8.—						6.05					
Teiuș		2.25	12.24	12.52	Nădășel	6.58	6.19	8.36						6.25	5.—				
Crăciunel		2.50	12.52	1.34	Ghirbău	7.14		9.02						6.53	3.37				
Blaj		3.03	1.34	1.84	Aghiriș	7.29		9.32						7.37	4.15				
Micăsasa		3.35	2.19	2.46	Stana	7.56		10.11						8.20	5.40				
Copșa mică		4.01	2.46	3.31	Huedin	8.18	7.12	10.51						9.01	6.23				
Mediaș		4.20	3.51	3.59	Ciucia	8.58	7.41	12.16						9.52	7.14				
Elisabetopol		4.55	4.32	4.32	Bucia	9.15		12.50						10.31	7.50				
Sighișoara		5.42	6.01	6.58	Bratca	9.34		1.19											
Hașfalău		6.01	7.27	7.27	Rév	9.53	8.20	2.—											
Homorod		7.27	7.21	8.08	Mező-Telegd	10.25	8.46	3.04											
Agostonfalva		8.08	8.23	8.23	Fugyi Vársárhely	10.47		3.36											
Apatia		8.36	9.02	9.02	Vărad-Velenceze	10.57		3.52											
Feldioara		9.06	9.46	9.46	Oradea mare	11.04	9.11	4.03											
Brașov		1.55	11.19	9.16	P. Ladány	11.19	9.16	10.55	4.47										
Timiș		2.53	1.15	10.37	1.23	7.30		7.30											
Predeal		3.28	3.29	12.20	3.24	5.25		5.25											
București		9.35	6.33	2.15	7.45	10.—		10.—											
			2.50	8.—	6.05			6.05											

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.